

KRYQI YT

Një djalë i ri kishte humbur çdo shpresë në jetën e tij. Duke mos parë asnje rrugëdalje, ai u plandos në gjunjë duke u lutur: "Zot, unë nuk mund të vazhdoj më. Më duhet të mbart një kryq tepër të rënde".

Zoti iu përgjigj: "Biri im, nëse nuk mund ta durosh peshën e tij, thjesht vendose kryqin tënd brenda kësaj dhoma. Pastaj, hap derën tjetër dhe zgjidh cilin kryq të dëshirosh."

Djaloshi u ndje i lehtësuar. "Faleminderit, Zot" pëshpëriti ai, duke pshërrëtirë ndërsa bëri atë që iu tha. Kur hapi derën tjetër, ai pa shumë kryqe: disa ishin aq të mëdhenj, sa nuk arrinte as të shikonte majat. Pastaj ai dalloi një kryq të vogël, të mbështetur në një mur diku larg. "Dua atë atje, Zot" pëshpëriti ai. Dhe Zoti iu përgjigj: "Biri im, ai është kryqi që ti sapo solle."

Kur problemet që kalon të duken dërrmuese, bën mirë të hedhësh një sy përreth dhe të shohësh me çfarë janë duke u përballur njerëzit e tjerë. Ti mund ta konsiderosh veten shumë më fatlum nga sa e imagjinoje. Cilido qoftë kryqi yt, cilado qoftë dhimbja jote, do të ketë gjithmonë rreze dielli pas shiut. Ndoshta do të pengohesh, madje ndoshta do të biesh, por Perëndia do të jetë pérherë atje, me ty, për ty. Duhet thjesht të besosh.

Bekuar goftë Emri yt

Bekuar goftë Emri yt
Në një vend mbushur me bollëk
Ku përenjtë rrjedhin si lumenj
Emrin tënd bekoj.

Bekuar goftë Emri yt
Kur e gjej veten në shkretëtirë
Kur eci në një vend të shkretë
Emrin tënd bekoj.

Çdo bekim që derdh mbi mua
Do ta kthej në lavdërim
Kur errësira më rrëthon
Zot, prapë do të them

Bekuar goftë Emri i Zotit tonë
Bekuar goftë Ai
Bekuar goftë emri i Zotit tonë
Bekuar i madhërishmi emër.

Bekuar goftë Emri yt
Kur mbi mua dielli po ndriçon
Kur gjithçka po ecën mirë në jetë
Emrin tënd bekoj.

Bekuar goftë Emri yt
Kur vuajtjet më shoqërojnë
Edhe pse më kushton kur jap
Emrin tënd bekoj.

Ti jep edhe ti merr
Nga zemra do të them
Bekuar goftë Emri yt.

Një nëne

Gishtérinjtë e një mëme
Për t'përkëdhelur janë krijuar.
Ndryshe si
Përherë mund të dijë
Kur për ta.
Nevojë
Ka?

E buta zemër e një nëne
Krijuar është, për të mbështetur.
Se si ndrysh,
Kurrë nuk gjykoi,
E të gjykojë.
Kurrë
Nuk mësoi?

S'mund të ketë dashuri,
Që më mirë e mbështjell shpirtin.
Se ajo, që vjen prej nëne
Kurdo pas...duke pritur,
Gjithherë fëmijën
Edhe pse, i rritur

BOPËZ KRISHTLINDJEJE NGA E SHKUARA

*"Krishti u lind" këndonim zëulur
Brenda mureve pa ngjyrë të shtëpisë
E gjyshja m'pëshpëriste në përqafim
"Kurrë mos barro, 'Perëndia u bë njeri'."*

*Sytë e saj të butë, gjumin ma ftonin:
"Ëndrra me njerëzit e ditur, zemër, shiko,
Tek në një natë të paqtë udhëtojnë
Që Mbretin e shumëpritur ta adhurojnë".*

*Lotët bëra miq kur gjyshja ime shkoi,
Por zërin e saj ndër vite s'e lëshova
"Krishti u bë njeri" më thosh' në pëshpërimë
"Do ta këndosh jashtë mureve, jashtë mureve një ditë."*

*Rrugë më rruge dritëzat sot vallëzojnë,
Cep më cep, kurora, zilka, yje, lajmërojnë
"Gëzuar, Krishti u lind",
Me zë të pastrukur, me zë të plotë.*

*Tepér larg shkuuan ata që kujtonin
Se këngën e t'parëve prej zemrës do ta shkulnin
"Krishti u lind, 'Perëndia u bë njeri'."
Mbettë kënga e atyre që pas nesh do t'vijnë!*

KUSHTUAR D. R.
*(dhe atyre që festuan Krishtlindjen
në periudhën e komunizmit.)*

MIGENA RAMAJ

Si mund tē ketē, liri, vallē,
kur vdekja, eshtë kaq e gjallë?!
kur tē ofrohet, veç një mundësi,
a mund tē quhet kjo, liri?!

Ku eshtë liria, vallē, nē këtë mes,
kur unë jam që nē lindje e destinuar tē vdes?!
Ku eshtë liria, unë nuk e kuptoj,
nëse nuk zgjedh dot tē rroj?!

A ka liri, nē tē vërtetë,
apo eshtë iluzion kjo jetë?!
A mund tē zgjedh, unë pér tē jetuar,
apo eshtë gjithçka, e paracaktuar?!

A eshtë liria, një e drejtë,
a mund tē bëhem, tē lirë vetë?!
A eshtë lindja, një përpjekje,
apo ajo, eshtë më shumë, një zgjedhje?!

Kështu, nëse zgjedh – unë jam e lirë,
apo e tillë jam, kur unë zgjedh mirë?
Dhe kur liria bëhet e mundur,
a ka rëndësi zgjedhja e duhur?!

Ne mund tē rrojmë, përjetë, falë zgjedhjes,
ne mund tē rrojmë, përtej vdekjes.
Dhe kjo eshtë liri, përtej çdo lirie,
liri e thellë – përjetësie!

Pra, unë mund tē zgjedh tē rroj përjetë,
sigurisht, kur bëj, zgjedhjen e drejtë.
Pasi vdekja, eshtë veç një mundësi,
sepse nē tē vërtetë ka liri!

Se ka një Zot, ndaj mund tē zgjedh,
e lirë, unë jam, veç atëherë...
Se ka një Zot kjo ka kuptim,
ndaj mund tē rrojmë gjer nē amëshim!...

P.S. Liria, më shumë se me zgjedhjen,
ka tē bëjë me zgjedhjen e duhur!

Liria e lirive

Alma Baja

Të kapërcejmë mendimet tona

Bëji vetes pyetjet e mëposhtme:

Ku do më cojnë këto mendime?

A më cojnë aty ku dua të shkoj?

(Vendose se ku do të shkosh në jetë.)

A janë këto mendime në përputhje me Shkrimin?

A do më ndërtojnë apo do më shkurajojnë këto mendime? (Ato nuk janë neutrale.)

A mund t'i ndaj këto mendime me dikë tjetër?

Nga e kanë ato burimin?

A ndihem fajtore se kam këto mendime?

A përputhen këto mendime me atë që jam si ndjekëse e Jezusit?

Vendi ku ndodhemi është rezultat i asaj që kemi menduar tërë këto vite.

Mendimet që nuk duken sjellin pasojë të dukshme.

Mbjellim një mendim dhe korrim një veprim.

Mbjellim një veprim dhe korrim një zakon.

Mbjellim një zakon dhe korrim karakter.

Mbjellim karakter dhe korrim një të ardhme.

Kjo është ajo që jemi. Kjo është e ardhmja jonë.

Unë ende po qëndroj

Nga Lindie Ann

Pyeta Zotin, pse nuk isha e pasur
Ai më tregoi një burrë me pasurinë e mijëra mbretërve,
që ishte i vetëm dhe nuk kishte me kë t'i gëzonte ato.

Pyeta Zotin, pse nuk isha e bukur
Ai më tregoi një grua më të bukur se çdo tjetër,
që ishte e shëmtuar për shkak të zbrazëtisë së saj.

Pyeta Zotin, pse kishte lejuar, që unë të plakem
Ai më tregoi një djalë 16 vjeç,
që shtrihej pa jetë në vendin e një aksidenti.

Pyeta Zotin pse nuk kisha një shtëpi më të madhe
Ai më tregoi një familje,
që sapo ishte dëbuar nga kasollja e saj, të detyruar të jetonin në rrugë.

Pyeta Zotin pse duhej të punoja
Ai më tregoi një burrë,
që nuk mund të gjente një punë të denjë, sepse nuk kishte mësuar asnjëherë të lexonte.

Pyeta Zotin pse nuk isha (më) e njohur
Ai më tregoi një njeri të shquar me qindra miq,
të cilët ikën, atëherë kur festat dhe paratë e tij mbaruan.

Pyeta Zotin pse nuk isha më e zgjuar
Ai më tregoi një gjeni të lindur,
i cili ishte në burg përfjetë për përdorim të keq të njohurisë së tij.

E pyeta Zotin, pse u pajtua me një mëkatare mosmirënjohe se si unë
Ai më tregoi Fjalën e Tij, Biblën
Më tregoi Birin e Tij që mori vendin tim në gjykim.

Atëherë kuptova sa shumë Ai më donte
Çfarë po të mundon sot?
A peshojnë shumë probleme mbi zemrën tënde?
Dije atëherë, Ai të do!

Pastaj, ndriço ditën e dikujt tjetër, në çfarëdo mënyre që ti dëshiron.
Mbjat mend, një qiri nuk humbet asgjë kur ndez një qiri tjetër.
Thjesht shko dhe përk'jetën e dikujt për të ndriçuar ditën e tij apo saj.

Unë Kam Kaluar Përmes Stuhisë, Por Shikomë
Unë Ende Po Qëndroj, Unë Ende Jam Këtu ...

Përkthyer nga Fation Losha

Qofsh

Qofsh sot
Si një ditë e kthjellët pranë vere,
Ku gjithçka përbrenda
Hesht,
Dëgjon
E mahnitet.

I lirë qofsh,
Siç zogjtë lozonjarë
Kur të çmendur vallëzojnë.

Qofsh një tingull i dashur,
Fytyrë e çmuar,
Një dorë mes duarsh
Që ledhatohen,
Mbështeten
E
Ecin.

Migena Ramaj

Historia e këngës *Pyes lotin*

Kisha pothuajse më shumë se katër vjet që kisha pranuar Jezus Krishtin si Shpëtimtarin e jetës sime dhe shpirtërisht gjérat në jetën time kishin ndryshuar shumë, por profesionalisht po përjetojë një "krizë" krijimi. Kisha provuar të çoja këngë në festivalet e Radio Televizionit, por s'ishin pranuar nga komisionet e atëherësme, ndonëse më përparrë kisha shkruar këngë që kishin njojur sukses. I lodhur nga mospërfillja, vendosa të mos paraqisja më këngë, pra "heshta" profesionalisht për ndoshta 3-4 vite rresht, aq sa jo vetëm njerëzit, por edhe miqtë filluan të më ngacmonin me ironi. Ata më thoshin: "Qëkur ke filluar andej nga kisha, s'po shkruam më".

Ç'të bëja? Në heshtjen time iu luta Perëndisë. "Ti më ke dhënë talentin, Ti më ke zgjedhur si instrument në duart e Tua për lavdinë Tënde, të lutem më përdor". Dhe nga Fjala e Perëndisë, nga vargjet më të bukura të saj zgjodha 1 Korintasve 13, "Epërsinë e pashoqe të dashurisë". Perëndia që ne adhurojmë është dashuri dhe këto vargje monumentale e përshkruanin aq bukur madhështinë e dashurisë.

Me ndihmën e mikut tim Toni Gogu përpinqeshim që këto vargje t'i përshtatnim në tekst këngë dhe më pas i hodha në melodi.

Në një veprimitari artistike të një shkolle 8-vjeçare në Tiranë më bëri përshtypje një vajzë e ndrojtur, por me një zë të veçantë. Pa më të voglin ngurrim i tregoj këngën dhe ambicien time për të marrë pjesë në Festivalin Kombëtar të RTSH-së. Për të ky propozim ishte

një befasi e jashtëzakonshme, por unë isha i sigurt në ambicien time. E kisha përfunduar këngën, ndërsa tekstit i dhamë redaktimin e fundit me poeten Enerieta Sina.

Punuam së bashku dhe interpretimi i shkëlqyer i Elsa Lilës bëri që kënga "Pyes lotin" të shpaljej nga të gjitha juritë si fituese e Festivalit. Ishte viti 1996.

Një vit më vonë 1997-ta, viti më i mbrapshtë në historinë e vendit tonë, ku njerëzit rrëmbyen armët e luftotonin kundër njëri-tjetrit, ngjarje që është shumë vështirë

të shlyhet nga kujtesa jonë, mora përsëri frymëzim e material artistik nga Fjala e Perëndisë. Kësaj radhe pikërisht me vargjet nga Amosi 15: "Urreni të keqen e dashuroni të mirën" me ndihmën e poetit Alqi Boshnjaku

realizuam klithmën tonë "Larg urrejtje". Kisha përfunduar melodinë dhe e kisha të gjithë idenë e mesazhit që doja të përcillja kur ia propozova idenë mikut tim, poetit të talentuar, që s'ndodhet më midis nesh, Alqi Boshnjakut. Ishte ideja e klithmës "Larg urrejtje", të cilën ai e realizoi në vargje të mrekullueshme.

Ishte pas paraqitjes me këngën e parë në festival kur Elsa u kthye në besim dhe filloj të marrë pjesë rregullisht në grupin e adhurimit të kishës sonë. Ajo e përçollë këtë mesazh hyjnor "Larg urrejtjes" në mënyrë të mrekullueshme. Perëndia që ne adhurojmë është Perëndi i suksesit e fitoreve. Ajo që ne duhet të bëjmë është thjesht të përulemi e t'i kërkojmë Perëndisë të na përdorë.

"Pyes lotin",

teksti Enerieta Sina (sipas 1 Korintasve 13)

Të flisja gjuhët e gjithë botës,
E të mos ndieja dashuri.
Do isha si një gur i heshtur,
Kambanë harruar në vetmi.

Të gjithë pasurinë e ndaja
Të mos kishte varfëri,
Të digjel trupin do ta falja,
E le të behej hi!

Se èndrra edhe shpresa,
Pa dashuri janë thjesht një iluzion.
Ndaj dua, o njeri, ti fal pak dashuri.
Pa të çfarë është kjo botë! A e kupton?

Ref:
Se loti që pikon
Një zemër lëndon
I vogël na duket
I madh sa një glob!

O bot' e di se ç'të mungon!
Se ka njerëz sot,
E duan vetëm lot!
S'njohin dashuri,
S'njohin mirësi.

Dashuria, èndrra, shpresa
Kë të zgjidhja nga të tria!
E një natë lotin pyeta,
M'u përgjigj:"Dashuria".

Valentin Veizi, së bashku me gruan e tij, Verën, dhe dy fëmijët, Erli dhe Deborah, jetojnë prej 15 vitesh në Boston. Valentini merret me pasionin e tij, muzikën. Ai jep mësim muzike, piano, kitarë, shkruan muzikë dhe këngë. Ai është anëtar i kishës "Emmanuel" dhe pjesëtar aktiv i grupit të adhurimit, duke luajtur piano dhe kitarë.

Dashuria, èndrra, shpresa

Kë të zgjidhja nga të tria!

Enjë natë lotin pyeta,

M'u përgjigj:"Dashuria"

SKËNDERBEG

Ti dorën nuk e zgjate drejt skeptrit njollagjak,
As i trishtë nuk kërkove të shprishurën kurorë,
Përballë i dole që vetë të merrje hak,
ndaj atij tirani djemrrëmbyes e idhtak
Që dheun tënd kishte shtënë në dorë.

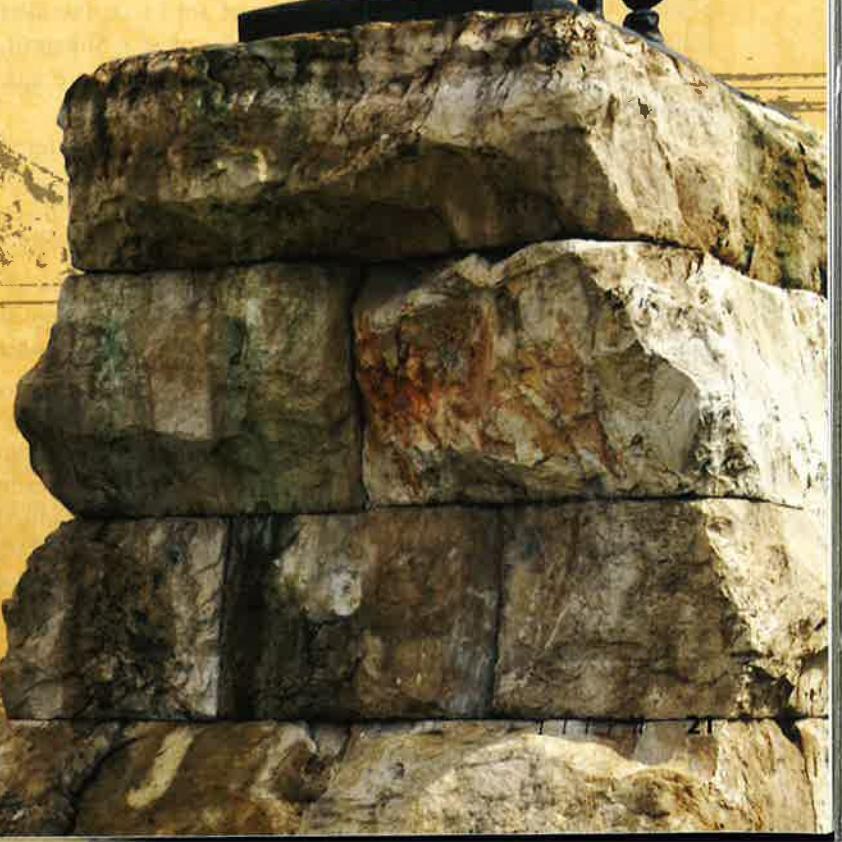
I flake tej nderet e pafundme imperiale,
Dhe lavdinë ndër vite të ftuar,
të mbroje folenë e vendit tënd, trazuar,
Si shqipe shqiptare gjoksbuluar,
Prej morisë së pafund të shigjetave, i sulmuar.

U zhveshe nga një fe që të kishte ndarë,
Nga shtëpia, babai, nëna dhe altari,
Dhe varrose një dashuri,
Tinëzare, por të bukur, tretur,ëmbëlsi,
Për at' dhe, fe e truall që t'la i pari.

Si dikur Zoti yt, drejt vdekjes t'i shkove,
Ndërsa bota krejt e qetë të kundronte,
Pa luajtur qoftë dhe gishtin për shpëtim,
Pa rrahur një herë duart për tëndin guxim,
Kur kombit tënd si shi gjaku i kullonte.

Shpirt martir, eja prapë dhe hakmerru!
Nga pluhuri ngrije atë flamur, në lartësi!
Bëhu edhe një herë për ne frymëzim,
Për kryqin e ndritur deri në amshim,
Dhe pamjes së largët të lirisë sillë përjetësi!

Nga Charles Telford Erickson
Përkthyer nga Mal Berisha
(Përdorur me leje)

Një sérish

Nuk pati kurrë një ditë si ajo
Kur qielli tokës iu ngjit, iu bë njësh.
Ia ndjeu grahmat, ia ndjeu frikërat
E n'hapmbyllje sysh, n'mes njerëzve zbriti.

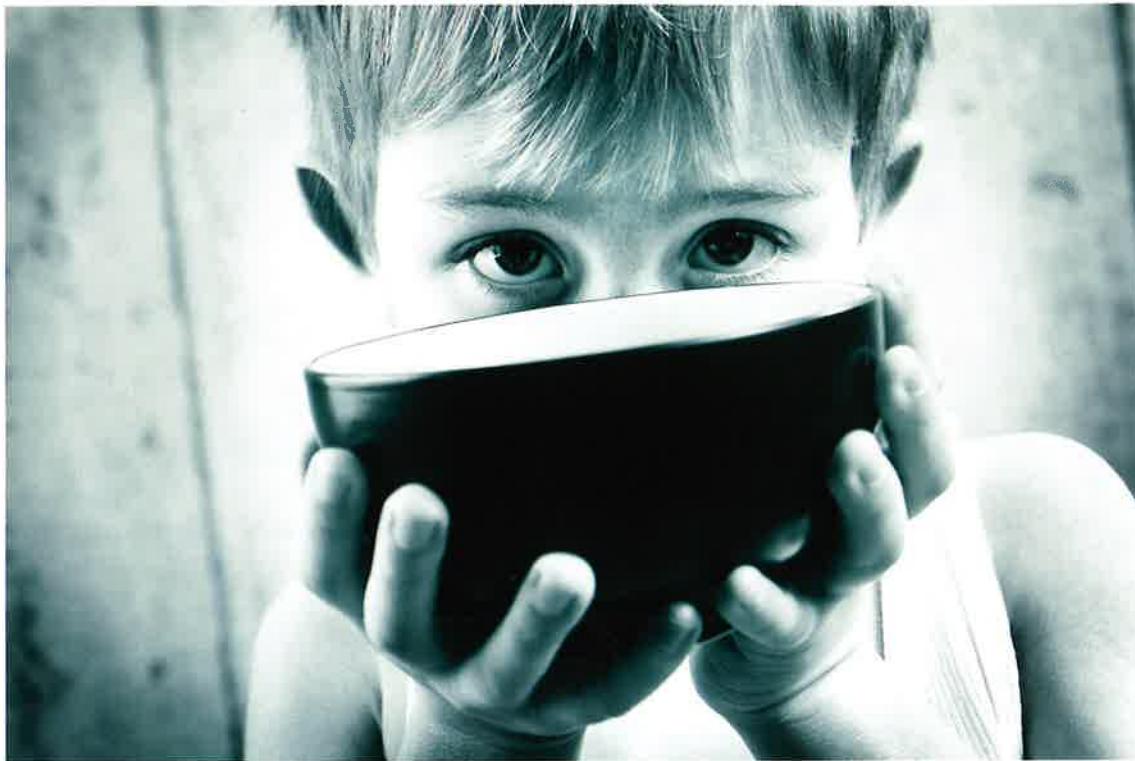
Pikat imcake të shiut ta lagnin i la,
Natën e trazuar lejoi ta mbështillte.
Në rrugët me pluhur i njëjtë mes të tjerësh
Ai që kish nisur, që mbante çdo frysë.

I madhi n'mes të vegjlish, i vogël si ata,
I shenjti mes t'rënësh, për t'ua ndier mëkatin
I përjetshmi mes t'kohshmësh
Njësh me ata, në dashuri të përsosur.

E mëngjesi njëlloj s'do t'għihej më mbi dhè,
Se kush mund t'i bënte ballë vallëzimit të faljes?
Qielli dhe toka në rrugën e hirit
Bashkë sérish, i pacenueshmi dhe i brishti.

Mbi dhè s'u shua kurrë vallëzimi i faljes,
Toka në tokë e përcjell, e ngazëllon.
E kurdo qielli t'vogëlthën zem'r viziton
Bëhen një sérish, i përjetshmi dhe i brishti.

MIGENA RAMAJ

*“Hape gojën tënde në favor të
memecit, në mbrojtje të të gjithë atyre
që janë lënë pas dore. Hape gojën
tënde, gjyko me drejtësi dhe mbro
çështjen e të mjerit dhe të nevojtarit.”*
(Fjalët e Urta 31:8-9)

Kush do të gjejë një grua të fortë dhe të virtytshme? Vlera e saj është shumë më e madhe nga ajo e margaritarëve. Zemra e burrit të saj ka besim tek ajo dhe do të ketë gjithnjë fitime. Ajo i bën të mira dhe jo të keqe tërë ditët e jetës së saj. (Fjalët e urta 31:10-12)

Hap gojën e saj me dituri dhe mbi gjuhën e saj është ligji i mirësisë. Ajo mbikqyr si shkon shtëpia e vet dhe nuk ha bukën e përtacisë. (Fjalët e urta 31:26-27)

Hiri është i rremë dhe bukuria është e kotë, por gruaja që ka frikë nga Zoti është ajo që do të lëvdohet. (Fjalët e urta 31:30)

Gratë e moshuara të kenë sjellje ashtu si u ka hije shenjtoreve, jo shpifëse, jo robinja ndaj verës së shumtë, por mësuese të së mirës, që t'i mësojnë të rejat të duan burrat e tyre, të duan bijtë e tyre, të jenë fjalëpakë, të dlira, t'i kushtohen punëve të shtëpisë, të mira, të bindura ndaj burrave të tyre, që fjalë e Perëndisë të mos blasfemohet. (Titi 2:3-5)

Gjithashtu dhe ju, gra, nënshtrojuni burrave tuaj, që, edhe nëse disa nuk i binden fjalës, të fitohen pa fjalë, nga sjellja e grave të tyre, kur të shohin sjelljen tuaj të dhirë dhe me frikë. Stolia juaj të mos jetë e jashtme: gëershëtimi i flokëve, stolisja me ar ose veshja me rroba të bukura, por njeriu i fshehur i zemrës, me pastërtinë që nuk prishet të një shpirti të butë dhe të qetë, që ka vlerë të madhe përparrë Perëndisë. (1 Pjetrit 3:1-4)

Gruaja e urtë ndërton shtëpinë e saj, por budallaqja e shkatërron me duart e veta. (Fjalët e Urta 14:1)

Është më mirë të banosh në një shkretëtirë sesa me një grua grindavece dhe ngacmuese. (Fjalët e Urta 21:19)

Këmijëve të mì,

Ti je dhvata e Perëndisë për mua. Ti je një copë e zemriës sime, drita e syrit tím.

Të prentoj që do të kujdesem për ty në çdo moment dhe në çdo hap tëndin si një thesar që më është besuar. Do të lutem për ty, do të të mësoj, udhëzoj, qortoj, korrigoj, edhe disiplinoj nga dashuria që kam për ty.

Unë nuk dua famë, pasuri apo dituri për ty, por lutem që të duash Perëndinë me gjithë zemriën tënde. Të qenët prind është gjëja më e vështirë që kam bërë. Kur tì lëndohesh, unë lëndohem. Kur tì qan, unë vuaj. Kur tì nuk do t'ia dish, unë lëngoj. Por kur shoh se si tì ecën në të vërtetën, nuk ka gëzim më të madh për mua!

Nga mami

Prindërve të mì,

Kam kërkuar. Kam kërkuar lumturi dhe dashuri. I kam kërkuar te miqtë, te notat, te qejfi. Por si gjithmonë, në fund jam zhgenjyer. Atëherë, në ato çaste ju keni qenë aty, në momentet e mia më të errëta, më keni qëndruar pranë. Atëherë, në momentet më të vështira, kur unë vetëm díja të ankoresha e të zemëroshesa, jo vetëm që më keni duruar, por edhe më keni dashur. Në çdo fazë të jetës, pavarësisht sa egoiste kam qenë, më keni dashur dhe keni marrë kohë përt'u kujdesur për mua. Falë asaj dashurie, unë tani mund të kuptoj dashurinë me të cilën më ka dashur. Ati im qellor, Krijuesi dhe Shpengimtar i im. Gjithashtu, më keni ndihmuar të shoh se dashuria dhe lumturia e vërtetë vetëm tek. Ai gjendet. Me përjashtimi të njoftes së Krishtit, të pasurit ju si prindër është gjëja më e mirë dhe e pamerrituar që më ka ndodhur.

Nga vajza (17 vjeçare)